— Δὲν χαίρεσαι πού γύρισα ;

Ἡ Βόϊκα κομπιάζει, κοντοστέκεται, διστάζει. Τέλος λέει ἀποφασιστικά :

— Πρέπει νὰ μὲ ξεχάσης, Λέπο !

— Ἄ, ἔτσι λοιπόν ;... μοίγγρισε. Ἔτσι λοιπόν ;....Μὰ ἔγνοια σου.... Ἔγνοια σου !....

Ἡ περήφανη ἡ Βόϊκα προσεβλήθη.

— Δὲν μὲ φοβίζουνε αὐτὰ ἐμένα ! τοῦ σφύριξε, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔφευγε.

Ὁ Λέπο γύρισε ἀργὰ στὸ χωριὸ κατασκοτωμένος ἀπ' τὸν κόπο καὶ τὶς συγκινήσεις. Δὲν ἤθελε νὰ μπῆ στὸ σπίτι του. Κάθησε σὲ μιὰ πέτρα μπρὸς στὸ σταῦλο. Ὁ σκύλος του τὸν γνώρισε κι' ἄρχισε νὰ χαϊδεύεται στὰ γόνατά του. Ὁ Λέπο τὸν χάϊδεψε ἀσυνείδητα στὴν πλάτη....

Ἡ ὥρα περνοῦσε. Τὰ φῶτα στὰ σπίτια ἔσβυσαν. Τὸ χωριὸ ἀποκοιμήθηκε γλυκὰ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ὥμορφης ἀστεροκεντημένης νύχτας. Καὶ τὸ σκοτάδι γέμισε ἀπὸ τραγούδια τῶν γρύλλων καὶ τῶν βατράχων τὶς φωνές, ποὺ ἐρχόντουσαν ἀπὸ τοὺς βάλτους κάτω.

Ὁ Λέπο σηκώθηκε ἔξαφνα, μπῆκε στὸ σταῦλο, χάϊδεψε τὴν ἀγελάδα του, κάτι ψιθύρισε στὸ γέρικο ἄλογό του, ποὺ μὲ κόπο ἔτρωγε τὸ νεοθέριστο χορτάρι, ξανὰ βγῆκε ὕστερα ἔξω καὶ στάθηκε στὴ μέση τῆς αὐλῆς, ἀκίνητος σὰν στύλος...

— Βόϊκα !.... Βόϊκα !...., τοῦ ἦρθε νὰ φωνάξη ἀπὸ μέσα του.

— Βόϊκα !.... Βόϊκα !...., τοῦ φάνηκε πὼς φώναζαν οἱ γρύλλοι κι' οἱ βατράχοι....

* * *

Ὁ Λέπο βγῆκε ἡσυχα ἀπὸ τὴν πορτοπούλα καὶ τράβηξε κατὰ τὸν κάμπο. Ἡ ζήλεια καὶ ὁ πόνος τὸν ἔκαναν νὰ τρέχη, χωρὶς νὰ ξέρη κι' αὐτὸς ποῦ πηγαίνει, μέσα στὸ σκοτάδι. Ἔννοιωθε πὼς ἦταν ἔρημος στὸν κόσμο. Ἔτρεχε σὰν κυνηγημένος ἀπὸ κάποια κακὴ μοῖρα καὶ σκόνταφτε στὶς πέτρες καὶ στὸ ἀνώμαλο ἔδαφος.

Βρέθηκε, τέλος, στὰ λειβάδια, ἔπεσε ἐπάνω σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ χορτάρι καὶ, πτῶμα καθὼς ἦταν, ἀπ' τὴν κούρασι, κοιμήθηκε σὰν σφαγμένος....

Ὅταν ξύπνησε, ὁ ἥλιος εἶχε πάει μεσημέρι κι' οἱ βοσκοὶ ὁδηγοῦσαν τὰ πρόβατά τους στὸ βοινό. Ὁ Λέπο σηκώθηκε ἐπάνω, κρέμασε τὸ ντουφέκι στὸν ὦμο του καὶ τράβηξε γιὰ τὸ μύλο.

Ὅταν προχώρησε κάμποσο, ἄκουσε τὸ γνωστό του θόρυβο τῆς μυλόπετρας κ' ἕνα σωρὸ ἀναμνήσεις ζωντάνεψαν μέσα του. Μὰ σκέφθηκε ἀμέσως τὴν προδοσία τῆς Βόϊκας καὶ τὸ πρόσωπό του κιτρίνισε, τὰ πόδια του κόπηκαν κι' ἀκούμπησε ἐπάνω σ' ἕνα κούτουρο, γιὰ νὰ μὴν πέση.

Μακρυὰ στὸ δρόμο, εἶδε τώρα νὰ περνᾶη καβάλλα ἐπάνω σ' ἕνα ὡραῖο ἄλογο, τὸν Ἰβάντζο, τὸ μπαλᾶη, ποὺ φεύγε ἀπ' τὸ μύλο. Τὸ ἄλογο ἦταν ζωηρὸ πολὺ κι' ὁ Ἰβάντζος τραβοῦσε δυνατὰ τὰ χαλινάρια καὶ τὸ χτυποῦσε μὲ τοὺς ἀγκωνιστῆρες. Ἡ ζήλεια ἄρπαξε πάλι τὸ Λέπο μὲ τὰ μυτερά της νύχια. Σηκώθηκε ἀπότομα καὶ πῆρε γρήγορα τὸ φειδωτὸ μονοπάτι τοῦ βοινοῦ.

Ὅταν κατέβηκε ὥς τοὺς μεγάλους βράχους, κοντὰ στὸ ποτάμι, στάθηκε. Στὸ βοινὸ ἦταν ἡσυχία. Ἔξαφνα ἄκουσε στὴν ἀκροποταμιὰ θόρυβο. Τοῦ φάνηκε πὼς κάποιος κολυμποῦσε στὸ νερό. Πῆγε τότε μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ κύτταξε πίσω ἀπὸ τοὺς βράχους. Στὴ μεγάλη γοῦρνα ποὺ σχηματίζαν τὰ νερά, κρυμμένη κάτω ἀπ' τοὺς παχειοὺς ἴσκιους τῶν ἐλατιῶν, κολυμποῦσε ἡ Βόϊκα γυμνή, ὅμοια μὲ νεράϊδα !.... Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν ἐλατιῶν, ποὺ ἀνάδευε τ' ἀγέρι, βροχὴ χυνόντουσαν ἐπάνω της ἡ ἀχτίδες τοῦ ἥλιου. Τὸ ὄμορφο κορμί της ἄστραφτε σὰν ἀπὸ χρυσάφι !.... Ἔπλεε στὸ νερὸ σὰν ψάρι, τεντωνόταν, στριφογύριζε... Τὰ μαλλιά της ἦταν χωμένα στὸ στῆθος της κι' ἄστραφταν....

Ὁ Λέπο γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔμεινε μουδιασμένος, ἀπολιθωμένος.

Ἡ ζήλεια κι' ὁ φθόνος ἐθόλωσαν τὸ μυαλό του. Γιόμισε μηχανικὰ τὸ ντουφέκι του, ἀφηρημένος, τρελλὸς σχεδόν, σημάδεψε καὶ τράβηξε τὴ σκανδάλη.

Μιὰ δυνατὴ κραυγὴ πόνου ἁπλώθηκε τότε σ' ὅλο τὸν κάμπο. Κι' ἡ πονεμένη αὐτὴ κραυγή, σὰν σίδερο καυτό, πέρασε τὸ κορμὶ τοῦ Λέπο, ἀπὸ τὸ κεφάλι ὥς τὰ πόδια. Πέταξε τὸ ντουφέκι του στὸ νερὸ καὶ πῆρε τὸν ἀνήφορο σὰν τρελλός...

Τὸ βράδυ βρῆκαν στὸ ποτάμι τὸ γυμνὸ κορμὶ τῆς Βόϊκας, ματωμένο καὶ νεκρό.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔμαθαν οἱ χωριανοί, πὼς ὁ Λέπο, πῆγε στὴ χώρα κοὶ παραδόθηκε στὶς ἀρχές.

ΕΛΙΝ ΠΕΛΙΝ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὅποιος δὲν ἀγαπᾶται, καὶ ὅταν ἀκόμα βρίσκεται ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους, εἶνε μόνος.

Γ. Σ ά ν δ η

Ἀποστρέφομαι ἀνέκαθεν τὴν ἀχαριστία καὶ νομίζω ὅτι, ἂν εἶχα καμμιὰ ὑποχρέωσι καὶ στὸ Διάβολο ἀκόμα, θἄβριζα νὰ πῶ μερικὰ καλὰ λόγια γιὰ τὰ κέρατά του.

Β ο λ τ α ῖ ρ ο ς

ΤΡΥΓΩΝΤΑΣ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ὁ ἐκ τοῦ κεραυνοῦ κίνδυνος γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶνε πέντε φορὲς μεγαλείτερος στὴν ἐξοχή, παρὰ στὶς πόλεις.

— Ὁ πρῶτος ναυαγοσωστικὸς σταθμὸς ἱδρύθηκε στὴν Ἀγγλία κατὰ τὸ ἔτος 1824.

— Τὸ διαμάντι ὅταν καῆ ἐξαφανίζεται ἐντελῶς χωρὶς ν' ἀφήση οὔτε ὑπολείμματα στάχτης.

— Οἱ ὀφθαλμολόγοι βεβαιώνουν, ὅτι ἀπὸ δέκα πέντε ἀνθρώπους μόνον ἕνας ἔχει γερὰ μάτια.

— Τὸ σῶμα τῶν μικρῶν παιδιῶν μεγαλώνει μόνον κατὰ τὶς ὧρες τοῦ ὕπνου.

— Τὸ μεγαλείτερο ἔντομο τοῦ κόσμου εἶνε ὁ «ἐλεφαντοκάνθαρος» τῆς Βενεζουέλας, ὁ ὁποῖος ζυγίζει μισὴ ὀκᾶ.

— Στὴ Νότιο Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἕνα εἶδος γάτες ποὺ δὲν νιαουρίζοιν καθόλου.

— Οἱ Μεξικανοὶ τρῶνε τὰ πορτοκάλλια.... ἁλατισμένα !....

— Ὁ ἥλιος εἶνε μεγαλείτερος ἀπὸ τὴ γῆ, ὅσο ἕνα πορτοκάλλι ἀπὸ ἕναν κόκκον ἄμμου.

— Τὰ καναρίνια τῆς Γερμανίας κελαϊδοῦν καλύτερα ἀπ' τὰ καναρίνια κάθε ἄλλης χώρας.

— Τὰ ἄλογα ποὺ ἔχουν πλατὺ κεφάλι, εἶνε νοημονέστερα καὶ γυμνάζονται εὐκολώτερα ἀπὸ τ' ἄλλα.

— Οἱ ρώθωνες τῆς φάλαινας βρίσκονται στὴν κορυφὴ τῆς κεφαλῆς της καὶ εἶνε γυρισμένοι πρὸς τὰ πάνω.

— Τὰ σπανιώτερα ἀπ' ὅλα τὰ πουλιὰ εἶνε ἕνα εἶδος φασιανοῦ τοῦ Ἀννάμ.

— Ὁ φασιανὸς αὐτός, τοῦ ὁποίου τὰ φτερὰ εἶνε πολυτιμότατα καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ στολίδια τῶν καπέλλων τῶν μανδαρίνων τῆς Κίνας, μόλις συλληφθῆ πεθαίνει.

— Τὸ ἀρχαιότερο λεξικὸ τοῦ κόσμου εἶνε τὸ Κινέζικο Πὰ—Κοῦ—Τσῆ, τὸ ὁποῖο συνετάχθη στὰ 1100 πρὸ Χριστοῦ.

— Ὁ λέων καὶ ἡ τίγρις ἔχουν τόσο ἀγκαθωτὴ τὴ γλῶσσα τους, ὥστε μὲ μόνο τὸ γλύψιμό τους μποροῦν νὰ γδάρουν τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου.

— Μιὰ μέλισσα παράγει κάθε καλοκαῖρι ἕνα κουτάλι τοῦ φαγητοῦ μέλι.

— Στὴ Σκωτία ἄλλοτε, ὅποιος καταδικαζόταν σὲ θάνατο, ριχνόταν στὴ θάλασσα καὶ ἐπνίγετο.

— Οἱ Ἀγγλοσάξωνες φοροῦσαν γάντια ἀπὸ τοῦ 700 αἰῶνος, ἀλλὰ μόνον οἱ ἄνδρες.

— Ὅταν πεθάνη κανεὶς στὴν Κοῦβα, οἱ οἰκεῖοι του κλείνουν τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ καὶ δὲν τ' ἀνοίγουν, παρὰ ὕστερ' ἀπὸ ἕξη μῆνες.

— Τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου γιὰ νὰ λάβοιν τὴν τελεία ἀνάπτυξί τους, ἀπαιτοῦν ὀχτὼ περίπου χρόνια.

— Τὰ μωρὰ ἀρχίζουν νὰ αἰσθάνουνται πόνους κυρίως τέσσερες ἢ πέντε ἑβδομάδες μετὰ τὴ γέννησί τους.

— Οἱ ὡραιότεροι ἀπ' ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Εὐρώπης θεωροῦνται οἱ Τσιγγάνοι τῆς Οὐγγαρίας.

— Ἡ καμηλοπάρδαλις τῆς Ἀφρικῆς ἔχει τρυφερώτατο κρέας, νοστιμώτερο τοῦ μοσχαριοῦ.

— Ὁ ὡραιότερος τάφος ποὺ βρίσκεται στὴν Ἀγγλία εἶνε ὁ τοῦ δουκὸς Χάμιλτον.

— Τὸ μικρότερο τετράποδο τοῦ κόσμου εἶνε ἕνας ἀρουραῖος τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος ζυγίζει ὀλίγα δράμια.

— Κάποιος ξένος ἐγκληματολόγος λέγει, ὅτι ἐπὶ 100 ἐγκληματιῶν ἀνδρῶν, ὅταν τοὺς ἐξετάζη ὁ ἀνακριτής, μόνον οἱ 44 δὲν κοκκινίζουν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὅμως ἀριθμοῦ γυναικῶν ἐγκληματιῶν παρετηρήθη ὅτι κατὰ τὴν ἀνάκρισι δὲν κοκκινίζουν καθόλου ἡ 82. Ὅπου ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ἄσχημο φύλο εἶνε πιὸ εὐαίσθητο ἀπ' τὸ ὡραῖο.

— Ἡ ἡλικία τῆς φάλαινας καθορίζεται ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὀστῶν ποὺ φέρει στὸ στόμα της καὶ τὰ ὁποῖα αὐξάνουν κάθε χρόνο.

— Οἱ χάρτινοι ἀετοὶ χρησιμοποιηθῆκαν στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὸν πόλεμο πρὸς μεταβίβασι στρατιωτικῶν διαταγῶν.

— Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἔδιναν τὰ ὀνόματα στὶς τριήρεις των τὴ στιγμὴ ποὺ τὶς ἔριχναν στὴ θάλασσα.

— Ἡ Αἰθιοπικὴ φυλὴ περιλαμβάνει τὸ ἕνα δέκατο περίπου τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς.

— Ἡ κηδεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ μυθώδη πολυτέλεια, στοίχισε 25 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

— Ὁ ἄνθρωπος ξοδεύει ὀκταπλασία δύναμι γιὰ ν' ἀνεβῆ 50 μέτρα ἀνήφορο, παρὰ γιὰ νὰ διανύση ὁριζοντίως τὰ ἴδια μέτρα.

— Τὸ ἀκριβώτερο φάρμακο τοῦ κόσμου εἶνε ἡ λεγομένη φυσιοστιγμίνη.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ